

DEN MAGISKE DØRA

Forfatter: Nora Seraas Myran.

Illustrator: Nora Seraas Myran.

HÅRSTAD SKOLE

Kapittel 1 -Hei

Hei, jeg heter Anne og går i 5. klasse på Hårstad skole.

Jeg er 10 år. Jeg liker venninna mi veldig godt, hun heter Emma.

Jeg er redd for vaktmesteren Geir. Han har skumle øyne og han kikker rart på meg.

En gang etter vi hadde hatt gym, skulle vi gå opp fra garderoben, og da gikk vi forbi en dør. Bak den døren var det mange lyder! Døren var grå og den var skummel. Jeg ble redd det ble Emma også.

569

Kapittel 2-Brevet

En dag skulle jeg ned for å hente frukt. Da gikk jeg forbi en dør. Det er den mystiske døren! Jeg ble redd plutselig kom det et brev under døren. Det sto:

Hei!

Røymyra,24,12,17

Jeg håper at den som leser dette brevet kan hjelpe meg. Jeg sitter fast i mellom to steiner. Auuu det gjør så vondt.kan du være så snill og hjelpe meg?

Hilsen Marcus.

564

Kapittel 3-Nøklene

Nå måtte jeg få tak i nøklene til den døren.

Noen der inne trengte min hjelp. Jeg må vite hvem som har nøklene! Det kan være at Gry har nøklene til døren, eller rektor. Nei så klart det er vaktmesteren, det er jo bare han som har alle nøklene til kjelleren. Men hvordan skal jeg få tak i nøklene? Og hvor har han de?

Læreren min har alle nøklene sine på kontoret. kanskje vaktmesteren også har de på kontoret. Jeg må sjekke. Men hvordan får jeg meg inn på kontoret? Jeg må hente Emma! Emma kom, du må hjelpe meg med og få tak i nøklene til døren i kjelleren. OK, sa Emma. Men hvem har nøklene?

Jeg fant det ut det er vaktmesteren, fordi han har alle nøklene til kjelleren. Å ja, sa Emma. Kom så tar vi nøklene! Å nei han er der! Han kommer!

Jeg kjenner jeg blir svimmel når han kommer. Vi gjemmer oss inn til veggen! Jeg er redd for og bli ferska!

Vaktmesteren skulle bare hente seg kaffe. Vi går inn nå, fordi han er ikke der. OK, sa jeg. Hvor er de nøklene!

Det står et tall på nøklene og døren hvis det er samme tall så er det riktig! Jeg sjekker tallet på døren. Talle er 564. Jeg fant nøklene! Jippi! Jeg putter nøklene inn i døren og vrir sakte om!

Kapittel 4- En annen verden

På den andre siden av døren åpnet det seg en verden jeg aldri kunne forestille meg. Alt var annerledes gresset var grønnere enn det noen gang har vært. Himmelen er blå som bare det. Det lukter blomster. Det er veldig frisk luft. Jeg hører en ting. Hva kan det være? Er det bare en konge, eller kanskje det er en stein som ruller nedover mot meg!!! Jeg vet ikke. Men jeg tror jeg er i en skog, det er jo grønne trær her. Solen skinner som bare det!

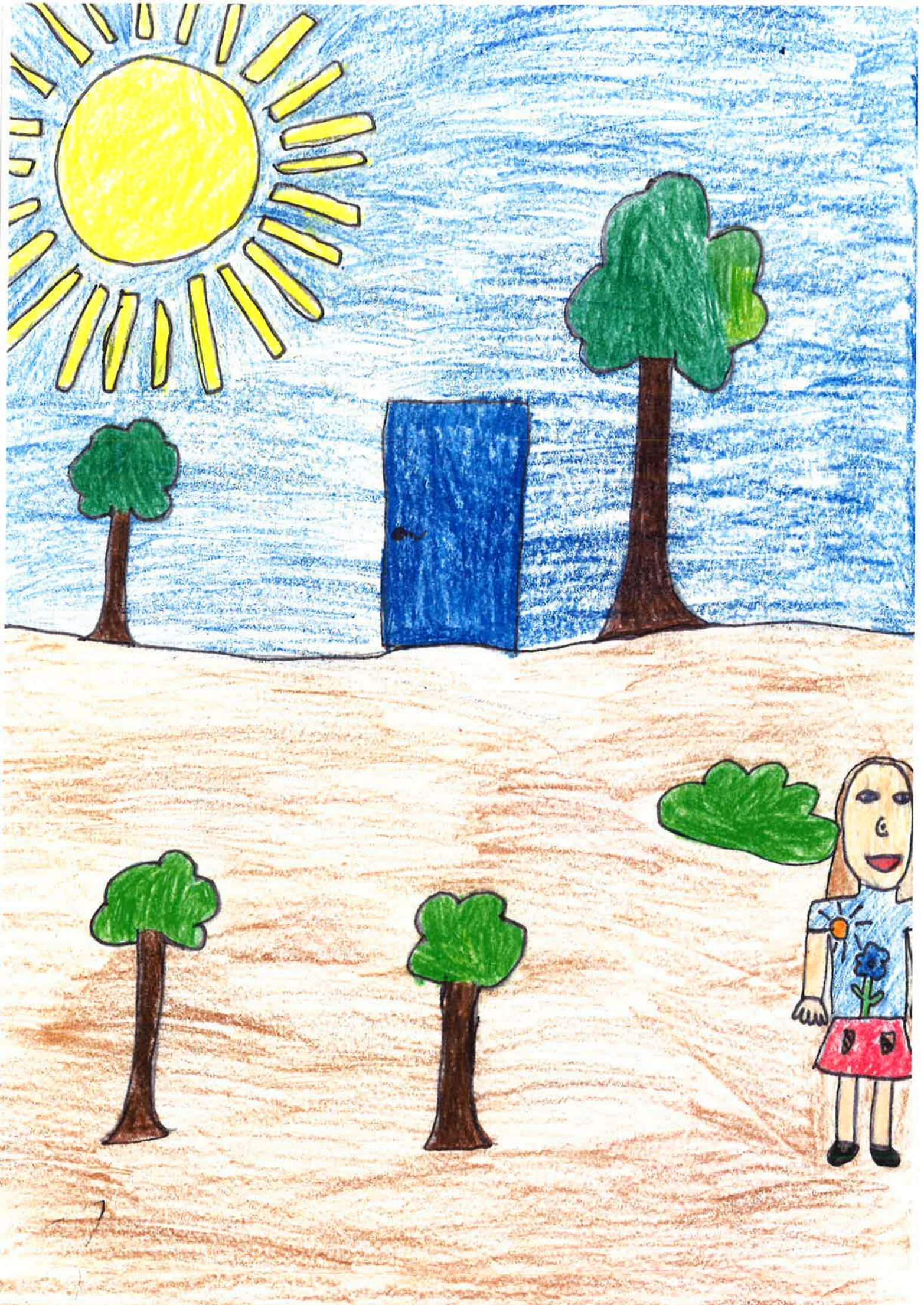

Kapittel 5 - En annerledes venn

Plutselig dukket det opp en merkelig skapning foran meg.

Han sa: -Hei sa han nervøst. - Hei sa jeg mistenksomt. - Hvem er du? Sa jeg. - Je...jeg er Marcus. - Hva har skjedd med deg? Sa jeg. - Jeg sitter fast mellom to steiner. Sa han. - gjør det vondt da. Sa jeg. - Ja det gjør kjempe vondt. Sa han. - Jeg tror ikke jeg får deg løs. Sa jeg. Det føles ut som om jeg aldri kommer til og kunne hjelpe min nye venn.

Kapittel 6 - Mitt oppdrag

Hei! Nå skal jeg hente noe til Marcus for og få han løs. Så dette skal jeg hente:

- Coca Cola
- Mentos
- Smør
- Tau
- spagetti

Nå må jeg nesten gå for å hente tingene til og hjelpe deg.

I mens jeg løp mot døren ropte jeg hadet!

Kapittel 7 - Tilbake på skolen.

Når jeg kom tilbake på skolen var alt som vanlig. Nå var jeg på vei til butikken. Så det første jeg fikk tak i var smør. Jeg trenger en liten brusflaske. Jeg håper den ikke er så tung. Her er det et tau åååhh det er for kort. Jeg må gå til kassen for å spørre: - Unnskyld meg har dere et tre meter langt tau? Sa jeg. Heehee jeg er ny her så jeg vet ikke hvor tingene er, Sa han. Ok jeg leter selv, det er sikkert ved verktøyet. Å nei det er to meter. Plutselig dukket Emma opp: - Jeg har et tau som er tre meter hjemme! Sier hun og løper hjem for og finne det, Takk sier jeg. Nå er det mentos. Det vet jeg hvor er, det er ved godteriet. Siste ting er spagetti. Det er på middag avdelingen. Å nei det er for høyt opp!!! Jeg har det, jeg spør han mannen der: - Unnskyld kan du hjelpe meg er du snill? Sa jeg. - Ja så klart jeg kan det vær så god, Sa han og gikk. Nå løper jeg mot den magiske døren med alle tingene.

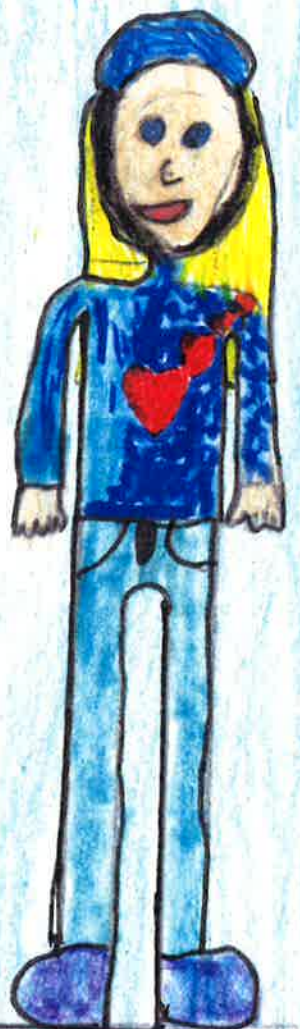
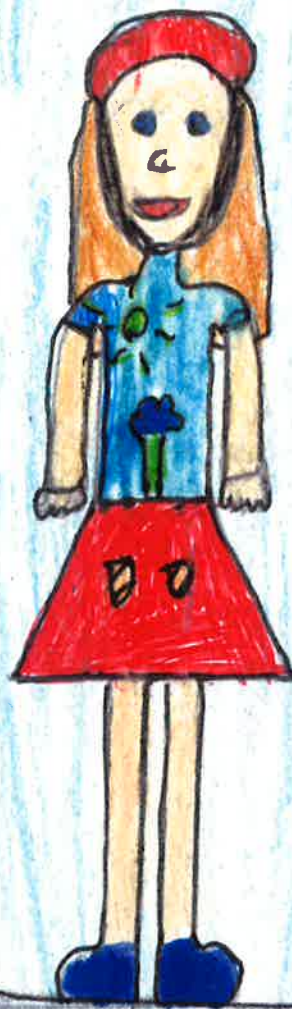
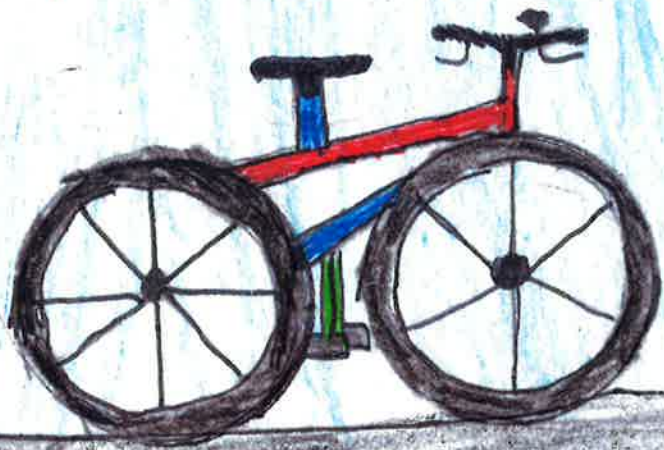

Kapittel 8 - Sannhetens øyeblikk

Jeg tok mot til meg og startet. Åååhhhh der er det noe forferdelig rett foran meg!!! Det er han som fikk Marcus i trøbbel. Ok jeg må bruke tingene jeg handla på en lur måte. Hvordan da? Jeg kan bruke brus og mentos for og lage tåke. Med det samme jeg stirret fienden i øynene gjorde jeg klart brusen og mentosen. Jeg kan bruke tau for og binde han fast og spagetti og smør så han kan spise det. Da blir han oppholdt av og spise det. Så nå har jeg brusen og mentosen får tåke, tau for å binde han fast og smør og spagetti for avlede han. Jeg ser at han spiser det. Jeg tror han har fått vondt i magen fordi han er grønn i fjeset. Jess det gir meg en stor sjanse til å hjelpe Marcus. Jeg hjelper han ut av steinene og sier hadet!

Kapittel 9 - Til noen andre åpner døren igjen

Dagen etter satt jeg i timen og tenkte på alt som hadde hendt. Men nå er det friminutt. Å nei personen som jeg lånte nøklene av har vært i en ulykke, han har blitt kjørt på av en bil. Jeg må hjelpe den skumle vaktmesteren. Han ligger liksom ned i grøfta. Jeg må hjelpe han opp for det ser ut som at han er forferdelig skadet: - Hei skal jeg hjelpe deg? Sa jeg. - Ja gjerne. Sa han.- Kom så skal du få noen plaster. Sa jeg.- Sånn så ordna det seg. Sa jeg og gikk. Men nå må jeg skynde meg og legge tilbake nøklene. Han merker det sikkert snart. Jeg lusker meg inn uansett om han er der eller ikke. Jess han er der ikke! Jeg må smyge meg inn og legge den på pulten hans. Å nei han kommer, jeg må gjemme meg! Hhoo, han skulle bare hente kaffe koppen sin! Nå klarte jeg det!!! Men Emma vet fortsatt at jeg har vært i den magiske verden: - Hei Emma du må ikke si til noen at jeg har vært i den magiske verden fordi da blir de redde. Sa jeg. - Den er grei. Sa hun. - Men du, vil du være med på sykkelturn? Sa jeg. -Ja gjerne, jeg går hjem og henter hjelmen min! Sa hun og løp.